

A Halak, szociális háló és a végső igazságok viszo...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 3:56 am

Dénes Mária

A Halak karmával (Napjegy, Sárkányfarok, Lilith, illetve több bolygóval a Halaknak megfelelő földi életen) rendelkező személyeknek két nagyon lényeges princípiummal az spirituális öntudatot, fontossági sorrendet megtestesítő Jupiterrel és az egyetemes egységet, az egész lét alapját jelentő egyetemes szeretettel, a népies teremtő képzeletet megtestesítő Neptunuszi elvvel kell harmóniába kerülniük. Egy jól kialakított, a földi, egyéni viszonyok között, úgy, mint egyetemesebb viszonylatokban helytálló, stabil öntudat nélkülözhetetlen zavaros Neptunuszi örzelmeknek, hangulataiknak, szorongásainak, kedélyhullámzásainak, ellenőrizetlen kárpalkotási tevékenységeinek, vagyis hamis egységbe kerülniük. Az ember ilyen alappal, illetve alap hiányában felszed, magára vesz, önkéntelenül felszippant, lemos és megjelenít, elfogad olyan mentális fogalmakat, viselkedés mintákat, viszonyulást, de leginkább imaginációját, vágyait, aminek spirituális alapjait, mály tartalmait, vágyait igazságait és valódiságait nem gondolta, nem vizsgálta meg kellő mélységben. Csupán jó Halak (XII-es ház) mádra sodródik az árral, mivelhogy mindenki ezt teszi, tázetes vizsgálata és önvizsgálata nélkülözhetetlen olyan öletkonceptiókhoz igazodik, amelyek nincsenek összhangban spirituális utjával, meggyűződéssel, szemlélyiséggel, fejlődési programjával s fűköt a vágyait, kauzális, isteni igazságokkal. Igazodik ezen elvekhez, a kellő szellemi, spirituális befele fordulási erűfeszítéseiben, valamint annak érdekében, hogy ne essen ki a közéletből, a társaságban, vagy nehogy lemaradjon valamilyen a közéletben fontosnak tartott megvalósulásban, "pozitív" ölményben, netán valamilyen fontosnak tartott elismerésben, helyzetben.

A Halak (XII-es ház) karmával szételt embernek nehéz lemondania a zavaros közéleti egyéni haladásban, a közéleti boldogulásban, sőt megváltás eszméjében, nehéz individuális, egyéni szemlélyiséget megtalálnia, és az felállalnia, fűggetlenül attól, hogy mit tesznek, mit mondanak más emberek között. Több sokszor elfoglalja magát a másokon való passzív csodálkozással, mások öppen köznél levő elveinek követésével, s természetesen a rászoruló megsegítésével. Ráadásul öszre sem veszi, hogy közben lemaradt a saját, spirituális öberség fejlesztés szempontjában nagyon is nehéz ös közéleti, többdimenziós odafigyelést igénylő öletfeladatainak, sorsnevezéseinek feltárásában

hogy a társas emberrel való kapcsolata is rendeltetés szerint éven fog másképpen, annyit az ott segítő, ahol éppen szükség van rá; a saját fejlődése az megvalósítása szempontjából, s nem annak a rovására. A kiegyenlítő hatás, az énmegvalósítás, sorsvállalás fontoságában mindannyian egyenlők vagyunk a létezésben, nincs olyan, hogy az egyik embernek fontosabb a programja a másiknak megkezdésében. Csak éppen az van, hogy a rosszul értelmezett boldogulási az boldogulási károsítékek hatására egymást az énmagunkat nem előre mozdítjuk ebben a folyamatban, hanem akadályozzuk, hátráltatjuk, szeszavarjuk, ha nem vagyunk kellően emberek. Amikor nem vagyok a helyemen spirituális szempontból, akkor máskor is határozatlanul kibillentek az egyensúlyukból, szeszavarok rendeltetés tudatukban, félátgéptelenül attól, hogy emberi értékekkel nézve éppen jót tettem nekik. Mára akit lehet, s amennyire lehet. Ezért mondják a társas emberek, hogy a pokolba vezet az út jás szándékkal van kiképezve.

A szociológia az embert nagyrészt kapcsolatai alapján vizsgálja, s ki nem mondott alapaxiómája, hogy az ember, énmagában nem sokat ér, kicsinyke lény, társadalmi, képzési alkatrész, de a kapcsolatai, a képzési társadalmi szeszékesítései, s ez az egész társadalmi szerveződés hatására hatalomra, erőre, természet az más jellegű befolyásra tehet szert, s akkor már valaki, személyné, sőt nem egyszer meg is valósította énmagát. Ez egyébként a polgári éntudat. Ebben van is kétségtelen igazság, de ez nem a végleges igazság, amire egy személyné az életét alapozhatja szellemi szempontból. A kapcsolataimra nem alapozhatom az életem, a kapcsolataim nem lehetnek fontosabbak, mint a bennem levő abszolút lényemmel való kiegyenlítő hatás, tudatos az letisztított kapcsolattartás. Mások, a társadalom értékeinek a felől vizsgálhatlan átírtékesítés a saját tudatomban, a saját értékeimben, hosszútávú nem hozza meg a kellő lelki békét, nyugalmat, a szellemi létszárszerű eredő biztonságérzetet, az élet megfeleltetési irányvonalainak megtámasztás, megtartás. Ez (a polgári éntudat) tulajdonképpen egy nagyon finom, alig létható spirituális értéksorrend megfordítás (dh. Halak), aminek viszont nagymértékű gyakorlati képzési eredményei vannak. Legelső sorban az, hogy a személyné nem fordít kellő időt az energiát, saját szellemi éntételek, képzési éntételek a tisztításra, saját értékeimben az az egyetemes igazságok szeszhangba hozására, helyette a kapcsolattartás, az meghatározatlan éntételek (boldogság) keresésére, kézenfekvő cselekvésekre alapozza éntételekét az életét. A belső zavaroknak, pedig a leglátványosabb képzési eredménye, hogy a személyné nagyon hamar kiesik az egyégtől, a tengelytől, hosszútávú kedélyproblémái keletkeznek, az egyégtől nehezen diagnosztizálható az hagyományos módon nehezen gyógyítható, egyre társas társasnetet produkáló betegségek mellett, s határozatlanul a képzési éntételek is kiesik, egyedül az az magányosan találja magát. (A XII-es ház a hosszantartó elzártságok, zárt intézet lakók, korház lakók háza is.) Meghatározatlannak, illetve rosszul meghatározottak, átgondolatlan értékektől, igazságoktól vezéreltől való belsőleg, amelyek a valótlanság ingoványos talajra juttattak. Egyedül marad minden felszín- és képzési, egyégtől másképpen társas társasneti társasneti, kompromisszumai ellenére. Félretekintés ilyenkor erőltetni az egyégtől, a megértést, az alkalmazkodást, a kapcsolatokat, maximum megjétszés az alakoskodás lesz belőle. Ameddig az ember belől a rés az zavaros, s éntételek szellemi energiát elszakadt, addig kapcsolatai sem telő tudnak, telő tudhatnak meg a szomszéd, valódi, másképpen fakadó szeretettel, egyégtől, illetve csak nagy hazugságok árán jut egy keveset ilyen jellegű nem kielégítő tapasztalathoz, melegsághoz. Az egyégtől, kell ugyanis érteni az Egyet. Egy háttérben meg kell kezdeni a pozitív magány, a magányos levés felvállalását, a másképpen intenzív befele az felfele, az Isteni létezési igazságok fele való fordulás, a spirituális naplózás, valamint mindezen időszakban kikristályosodott irányvonalak az igazságok szerinti lelki, gyakorlati áldozatoknak a megadását. Hiszen tudjuk jól, aki nem hoz áldozatot a lét éntételekben, a saját nem egoista

mádra értelmezett látható érdekei érdekében, maga vállalik végül eldozott. Saját
főlelmeinek, odaadás káptelenségnek, valamint igazságtartalmainak, ártalmait,
rejtőzködésnek, nyíltága hiányának stb. eldoztatva, aminek csak kélső
megjelenési formái az, ha mondjuk becsapják, hazudnak neki, félrevezetik,
kihasználják hiszékenységet, jelszéméséget, segítőköt.